

Ο ΝΕΙΡΟΜΑΘΗΜΑ

ΑΠΟ ΤΗ
ΣΤΑΓΟΝΟΥΛΑ

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσαν σε μια πόλη δύο δίδυμα αδελφάκια, ο Δωρόθεος και ο Ματθαίος.

Μόλις έφευγαν από το σχολείο πετούσαν την τσάντα τους σε μια γωνιά του σπιτιού τους και έτρεχαν όσο πιο γρήγορα μπορούσαν στη βρύση της αυλής τους ή όπου αλλού έβρισκαν βρύση και αυτοσχεδίαζαν παιχνίδια με τα οποία σπαταλούσαν πάρα πολύ νερό.

Το αγαπημένο τους παιχνίδι ήταν ο νεροπόλεμος και δεν έβλεπαν την ώρα να σταματήσουν ποτέ...

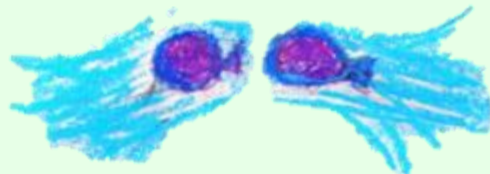
-Ποτέ δεν μας αφήνει να
χορτάσουμε παιχνίδι... ουφ!

Σταματούσαν μόνο όταν τους φώναζε η μαμά τους να έρθουν σπίτι λίγο πριν βραδιάσει.

Έτσι έγινε και εκείνο το βράδυ στο οποίο τα δυο αδελφάκια γνώρισαν πράγματα και καταστάσεις τα οποία θα άλλαζαν εντελώς τη συμπεριφορά τους.

Ας δούμε λοιπόν τι τους συνέβηκε...

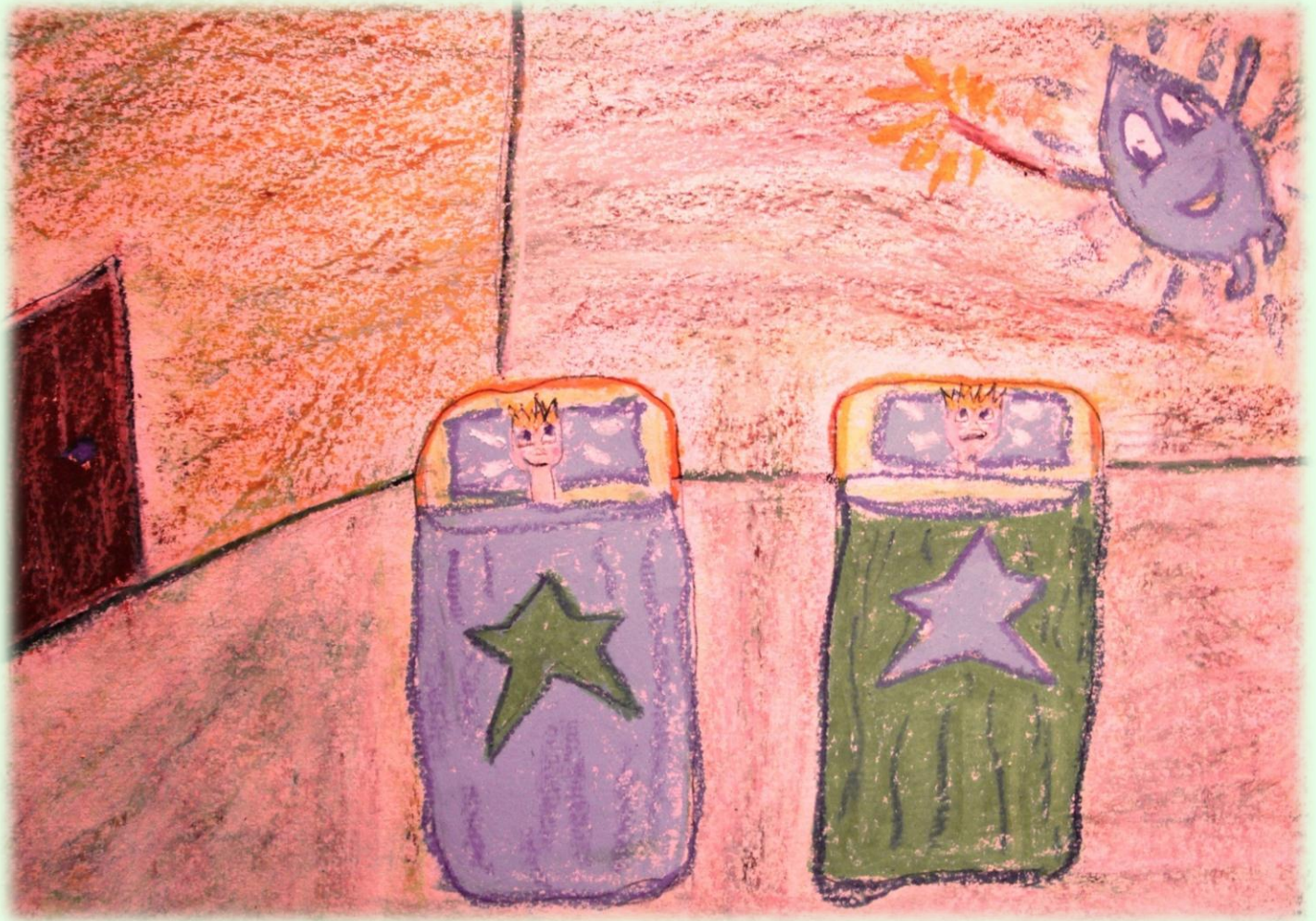

Αφού βράδιασε, έφτασαν στο σπίτι τους κουρασμένα. Άνοιξαν τη βρύση και γέμισαν τα ποτήρια τους με νερό αλλά και πάλι ξεχάστηκαν... άφησαν τη βρύση ανοιχτή και παρόλο που την έβλεπαν να τρέχει, αδιαφορώντας για τη σπατάλη του νερού πήγαν κατευθείαν για μπάνιο.

Όπως ήταν συνηθισμένοι κάθε βράδυ και παρά τις συμβουλές των γονιών τους αυτοί δεν άκουαν κανένα, γέμιζαν την μπανιέρα με νερό και αφρόλουτρο και πρώτα ο Δωρόθεος και μετά ο Ματθαίος έμεναν αρκετή ώρα μέσα σε αυτή παίζοντας διάφορα παιχνίδια και πάλι με το νερό.

Τελειώνοντας το μπάνιο τους βούρτσισαν τα δόντια τους, αφήνοντας τη βρύση και πάλι ανοιχτή μέχρι να βουρτσίσουν τα δόντια τους και πήγαιναν για ύπνο.

Όπως και κάθε βράδυ τους καληνύχτισε η μητέρα τους με ένα γλυκό φιλί και τους έσβησε το φως. Πριν καλά καλά απομακρυνθεί η μητέρα τους από το δωμάτιό, τα δύο αδελφάκια ήδη αποκοιμήθηκαν αφού τα ζωηρά παιχνίδια που έπαιξαν τα ξεθέωσαν στην κούραση.

Εκείνο λοιπόν το ξεχωριστό βράδυ, σε κάποια στιγμή είδαν τα δυο αδελφάκια μέσα στον ύπνο τους ένα μικρό φωτάκι που λαμπύριζε. Άνοιξαν τότε ξαφνιασμένα τα ματάκια τους για να δουν από πού βγαίνει αυτό το φωτάκι. Κοίταξαν προσεκτικά το φως και είδαν με έκπληξη ότι ήταν μία μικρή σταγόνα νερού η οποία κατά παράξενο τρόπο μιλούσε με ανθρώπινη λαλιά. Τους συστήθηκε και τους είπε ότι την έλεγαν «Σταγονούλα».

Τους είπε ότι ήρθε απόψε στο σπίτι τους για να τους πάρει ένα μακρινό ταξίδι για να δουν σημαντικά πράγματα που συμβαίνουν στον κόσμο και θα ήθελε να τα μοιραστεί μαζί τους.

Έτσι κι έγινε. Τα δυο αδελφάκια σηκώθηκαν χαρούμενα και περίμεναν με αγωνία να ζήσουν αυτά που τους έλεγε η Σταγονούλα. Για μεταφορικό μέσο η Σταγονούλα κάλεσε ένα κολλητό της φίλο, το Συννεφούλη, ο οποίος με ένα απαλό άγγιγμα, σήκωσε ψηλά τα δυο παιδιά και τη Σταγονούλα.

Και το ταξίδι ξεκίνησε...

Πρώτη φορά πετάω
σε σύννεφο...

Ελπίζω να μην
πέσουμε...

-Πρώτα-πρώτα θα σας πάω σε μία τεράστια ήπειρο, την Αφρική και συγκεκριμένα σε μία πολύ όμορφη χώρα την Αιθιοπία.

Τα παιδιά από τη μια φοβισμένα που ταξίδευαν πάνω στο απαλό σύννεφο από την άλλη ενθουσιασμένα που τους δινόταν η ευκαιρία να ζούνε αυτή την υπέροχη εμπειρία, κρατήθηκαν γερά και απολάμβαναν το ταξίδι τους. Όσο περνούσε η ώρα τα δυο αδελφάκια το διασκέδαζαν πολύ. Μετά από αρκετή ώρα ταξιδιού ο Συννεφούλης άρχισε να χαμηλώνει μέχρι που άρχισαν να ξεχωρίζουν τα σπίτια και οι δρόμοι της χώρας που ήταν ο προορισμός τους.

Τους φάνηκε κάπως παράξενη η χώρα αυτή αφού όλα φαίνονταν διαφορετικά από τη δική τους. Όλα φαίνονταν πιο φτωχικά. Όπως τους εξήγησε η Σταγονούλα η χώρα εκείνη ήταν η Αιθιοπία η οποία είναι μια από τις πιο φτωχές χώρες του κόσμου. Ξαφνικά εκεί που περπατούσαν, παρατήρησαν κάποια παιδιά μαζί με μεγάλους ανθρώπους να σκάβουν και να ψάχνουν κάτι μέσα στη γη. Αυτό παραξένεψε τα παιδιά και ρώτησαν τη Σταγονούλα τι έψαχναν όλοι εκείνοι οι άνθρωποι. Τότε η Σταγονούλα τους είπε ότι οι άνθρωποι αυτοί έψαχναν το πολυτιμότερο αγαθό που μας χάρισε ο Θεός, το νερό. Εξήγησε στα παιδιά ότι η χώρα αυτή έχει μεγάλη έλλειψη νερού και αν δε βάλουν μυαλό κάποιοι ασυνείδητοι άνθρωποι το νερό θα τελειώσει και από όλο τον πλανήτη μας, τη Γη. Τα παιδιά κοίταξαν ο ένας τον άλλο και κάτι ένιωσαν μέσα τους αλλά δεν έβγαλαν τσιμουδιά.

- Αχ! Θεούλη μου...

Πώς κατόνησαν έτσι
αυτά τα παιδιά;

- Σίγουρα θα είναι
πολύ πεινασμένα...

- Γιατί δεν τους δίνει
κανείς λίγο φαγητό;

Προχωρώντας τη ξενάγησή τους συνάντησαν παιδιά σκελετωμένα που σέρνονταν στη γη. Απόρησαν πάλι ο Δωρόθεος και ο Ματθαίος γιατί δεν τρώνε αυτά τα παιδιά.

Τότε η Σταγονούλα τους εξήγησε και πάλι ότι το πρόβλημα της ανομβρίας δημιουργεί και πρόβλημα για να βρίσκουν φαγητό αυτά τα παιδιά αφού τίποτα δε φυτρώνει στον τόπο τους.

Κοίτα όλοι αυτοί περιμένουν
για λίγο φαγητό και νερό...
...και εμείς τα σπαταλάμε
αλόγιστα!

Τους μίλησε για τις διάφορες προσπάθειες που γίνονται από παγκόσμιες οργανώσεις για να δώσουν ένα πιάτο φαγητό και λίγο καθαρό νερό στα παιδάκια αυτά για να μην πεθάνουν.

Τα δυο αδέρφια έμεινα με το στόμα ανοιχτό. Πάλι όμως δεν έβγαλαν τσιμουδιά. Μόνο που τώρα, πολλές σκέψεις βασάνιζαν το μυαλό τους...

Συνεχίζοντας το ταξίδι τους σε μια στιγμή είδαν από μακριά ένα κοριτσάκι να κουβαλά στους ώμους του δυο στάμνες με νερό και να έρχεται προς το μέρος τους κατάκοπο και ιδρωμένο. Τα παιδιά ρώτησαν τη Σταγονούλα.

- Μα αυτό το κοριτσάκι δεν θα έπρεπε να βρίσκεται στο σχολείο τέτοια ώρα;

Η Σταγονούλα τους απάντησε ότι η έλλειψη νερού στη χώρα αυτή αναγκάζει τα παιδιά να περπατούν πολλά χιλιόμετρα μέχρι να βρουν λιγοστό καθαρό νερό. Το νερό αυτό το κουβαλούν καθημερινά μέσα σε στάμνες, έτσι δεν βρίσκουν το χρόνο να πηγαίνουν στο σχολείο, αν και θα το ήθελαν πάρα πολύ.

Μετά από αυτές τις άσχημες εικόνες που αντίκρισαν, ο Συννεφούλης τους σήκωσε απαλά πιο ψηλά για να συνεχίσουν το ταξίδι τους μαζί με τη Σταγονούλα.

- Πού πάμε τώρα; ρώτησε ο Ματθαίος τη Σταγονούλα.

- Τώρα θα σας πάρω σε ένα χωριό στο οποίο θα δείτε κάτι που μοιάζει με τη δική σας συμπεριφορά. Μέσα σε λίγη ώρα ο Συννεφούλης άρχισε να χαμηλώνει και πάλι και πλησίασε σε ένα χωριό. Τα παιδιά παρατήρησαν μία πινακίδα που τους παραξένεψε πολύ. Το όνομα του χωριού ήταν κάπως παράξενο. Λεγόταν «Σπαταλοχώρι». Αφού κατέβηκαν στο έδαφος η Σταγονούλα είπε στα παιδιά:

- Δε φαντάζομαι να μην έχετε καταλάβει τι θα δούμε σε αυτό το χωριό; Τα παιδιά κατακόκκινα από ντροπή δεν απάντησαν. Ακολούθησαν τη Σταγονούλα προβληματισμένα.

Περνώντας από τις μικρές γειτονιές του χωριού και τι δεν αντίκρισαν. Παιδιά να παίζουν παιχνίδια με τα οποία σπαταλούσαν νερό. Έβλεπαν τις βρύσες των αυλών να τρέχουν και οι ιδιοκτήτες των σπιτιών να μην λαμβάνουν υπόψη τους τη σπατάλη νερού που γινόταν. Πιο κάτω ένα παιδάκι καθόταν σε ένα παγκάκι και χάζευε αδιάφορο μία βρύση που έτρεχε αδιάκοπα. Προχωρώντας συνάντησαν ένα κύριο που έπλενε το αυτοκίνητό του με το λάστιχο και τη σύζυγό του να πλένει τα φρούτα με ανοιχτή τη βρύση στην κουζίνα τους. Άλλοι πάλι πότιζαν τα λουλούδια με τα λάστιχα και σφουγγάριζαν τις βεράντες των σπιτιών τους και πάλι με το λάστιχο. Η Σταγονούλα δε χρειάστηκε να εξηγήσει τίποτα στα δυο αδερφάκια. Εξάλλου τους ήταν γνωστές τέτοιες εικόνες σπατάλης νερού.

Αυτό το χωριό είναι
σωστός παράδεισος!

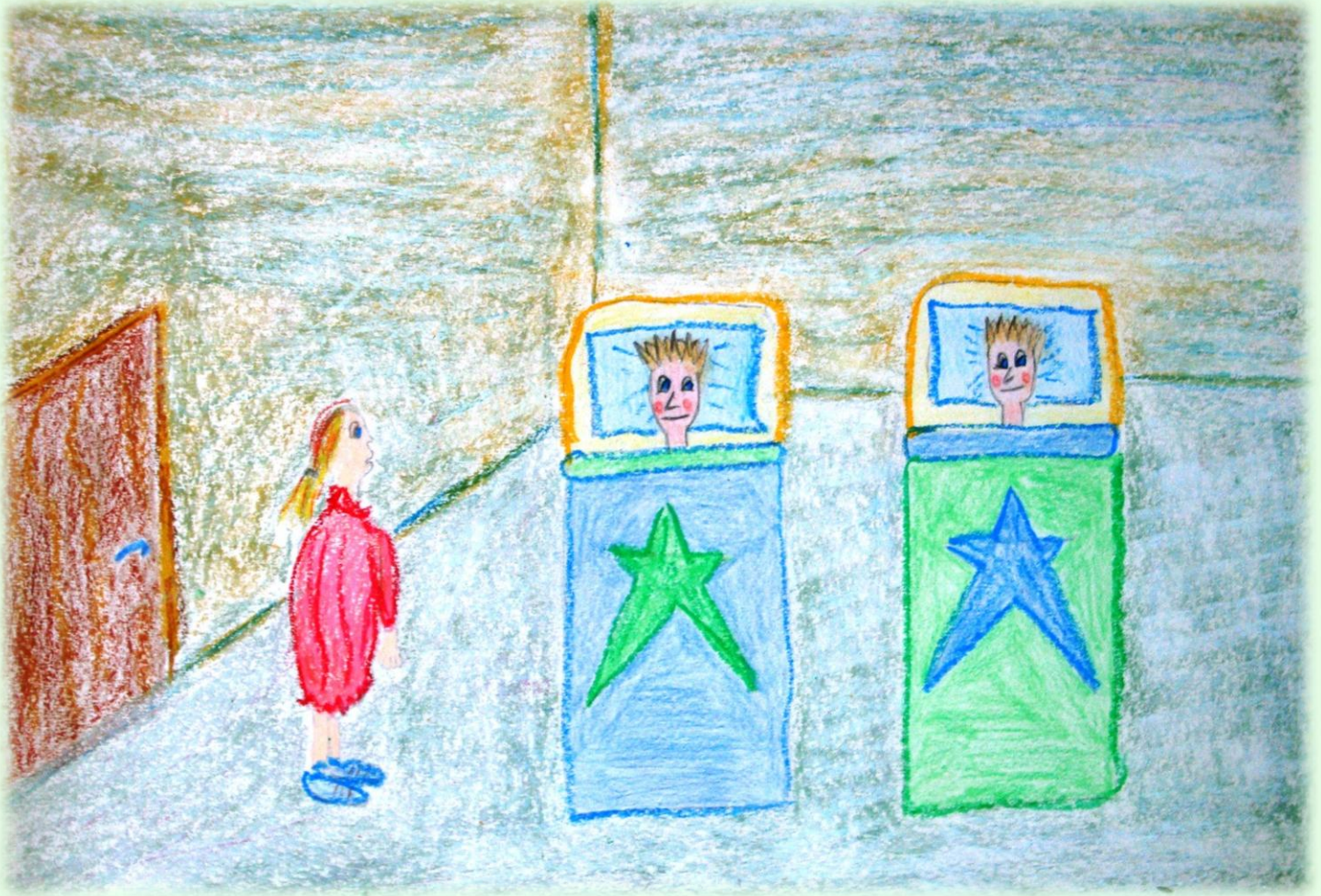

Χωρίς να πούνε κουβέντα, η Σταγονούλα έκανε νόημα στο Συννεφούλη ο οποίος σήκωσε ψηλά και πάλι τα δυο αδέρφια και τη Σταγονούλα. Προορισμός τους τώρα ήταν ένα άλλο χωριό. Όπως εξήγησε η Σταγονούλα στα παιδιά, θα επισκέπτονταν ένα αλλιώτικο χωριό, το Πρασινοχώρι. Λίγα λεπτά ήταν αρκετά για να φτάσουν σε ένα υπέροχο καταπράσινο τοπίο με λιμνούλες, δάση, λουλούδια και χαρούμενους ανθρώπους. Αμέσως η διάθεση των παιδιών άλλαξε. Άρχισαν να ρωτάνε τη Σταγονούλα, πώς έχουν καταφέρει αυτοί οι κάτοικοι του χωριού αυτού και ζούνε σε ένα παραδεισένιο τοπίο. Τότε η Σταγονούλα τους εξήγησε ότι ο λόγος για όλα αυτά ήταν η σωστή διαχείριση που κάνουν οι κάτοικοι του Πρασινοχωριού στο νερό.

Εξοικονομώντας το νερό, το έχουμε για πάντα!!!

Με έκπληξη ο Δωρόθεος και ο Ματθαίος είδαν ότι οι άνθρωποι αυτοί έπλεναν τα φρούτα τους σε μια λεκάνη παρά να αφήνουν τη βρύση να τρέχει αδιάκοπα το νερό. Τα αυτοκίνητα τα έπλεναν με ένα κουβά νερό και όχι με λάστιχο. Τα λουλούδια τα πότιζαν με ποτιστήρια κατά τις απογευματινές ώρες όπου ο ήλιος δε θα μπορούσε να εξατμίσει το νερό. Έκαναν ένα γρήγορο ντους και δε γέμιζαν τη μπανιέρα με νερό. Τα λερωμένα ρούχα τους τα έβαζαν στο πλυντήριο και το έβαζαν σε λειτουργία στην οικονομική πλύση και αφού ήταν γεμάτο το πλυντήριο με ρούχα. Δεν είδαν ούτε ένα παιδάκι να παίζει με το νερό. Εξάλλου υπάρχουν εκατοντάδες παιχνίδια που μπορούν να παίζουν τα παιδιά χωρίς να σπαταλούν νερό.

Αυτά και πολλά άλλα έβλεπαν ο Δωρόθεος και ο Ματθαίος μέχρι τη στιγμή που η φωνή της μητέρας τους τα... ξύπνησε...

- Ματθαίο, Δωρόθεε, ξυπνάτε!!! Τι πάθατε σήμερα και αποκοιμηθήκατε τόσο! Σηκωθείτε γρήγορα γιατί θα αργήσετε στο σχολείο!

Ήδη είχαν αργήσει! Αφού τους πήρε ο ύπνος, όπως τους εξήγησε η μητέρα τους.

Έχασαν λίγο από το μάθημα εκείνη τη μέρα αλλά σίγουρα πήραν ένα γερό μάθημα από τη Σταγονούλα για την εξοικονόμηση νερού, την αξία και τη σωστή διαχείρισή του.

Έτσι από εκείνη τη μέρα ο Δωρόθεος κι ο Ματθαίος σταμάτησαν να σπαταλούν το νερό και ξεκίνησαν να αφηγούνται σε όλους τους φίλους τους το σημαντικό

Ο ΝΕΙΡΟΜΑΘΗΜΑ

που τους χάρισε εκείνο το αξέχαστο βράδυ η φίλη τους ... η Σταγονούλα...

ΤΕΛΟΣ

